

EDINOST

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob torkih, četrkih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obajno izdanje stane: za jeden mesec . . . 2.00, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 5.00, za pol leta . . . 10.00, za ves leto . . . 18.00. Na naročbo brez priložne naročnine se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč., Sobotno večerno izdanje v Trstu 2 nč., v Gorici 4 nč.

Oglasi se računajo po tarifi v petih; za navlone z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega vsa dva vrsta. Poslana osmetnina in javnozahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Casermi št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulice Moline picolo kit. 3. II. nadst. Odpriete reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč!“

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

I. (Konec).

Resolucija III.

se je vsprepela s nastopnim tekstom: „Sploh bodi vsakega Slovenca in Hrvatca dolžnost, da izvršuje svoje politične pravice v smislu tega programa, da svojemu jeziku daje veljavo pri vsaki priliki in da snuje ali podpira socialna, kulturna in gmotna podjetja narodnih Slovencev in Hrvatov.“

Istotako se je glasil tudi prvotni tekst; samo da so v vsprejetem tekstu vsoti v poštev tudi istrski Hrvatje.

Resolucija IV.

se je glasila v prvotnem tekstu:

„Koalicija parlamentarnih strank, podpirajoča vlado, katera zahteva, da mirujejo večja politična vprašanja, kakoršno je brez dvojbe tudi narodno vprašanje, je izvršenju slovenskega narodnega programa kvarna, in vsi slovenski zastopniki bi jo morali pobijati. Postopanje slovenskih državnih poslancev, stojih izven koalicije, se torej odobrava, koalirani slovenski poslanci, kateri so se zavezali istopiti iz koalicije, če se jim od vladne strani ne da poročta za ugodno rešitev narodnih teženj, se pa posiljuje, da istopijo iz koalicije, ker se to poročto ni dalo in se ga tudi v bodoče ni nadejati.“

Vsprepela pa se je nastopno:

„Koalicija parlamentarnih strank, podpirajoča vlado, katera zahteva, da mirujejo večja politična vprašanja, kakoršno je brez dvojbe tudi narodno vprašanje, je izvršenju našega narodnega programa kvarna, in vsi naši zastopniki bi jo morali pobijati. — Postopanje slovenskih državnih poslancev, stojih izven koalicije, se torej odobrava, koalirani slovenski poslanci, kateri so se zavezali istopiti iz koalicije, če se jim od vladne strani ne da poročta za ugodno rešitev teženj, se pa posiljuje, da istopijo iz koalicije, in to ne samo radi tega, ker se to poročto ni dalo in se ga tudi v bodoče ni nadejati, nego tudi zato, ker se s koalicijo načelno vzdržuje protislovenski sistem. Najnovejši dogodki proti dvojezičnim napisom na sodnih poslopih v Istri pričajo, kako protivna je koalicija narodni enakopravnosti in dokazuje, da slovenski, v koaliciji stojiči poslanci še tej trohi enakopravnosti do veljave pripomoči ne morejo.“

Kakor rasvidno, se je tudi ta resolucija nekoliko premenila po želji tržaških in istrskih zaupnih mož; toda uprav tega se ni hotelo naglašati, na kar so ti možje pokladali največjo važnost. Pred vsem so hoteli naši

zaupni možje, da se postopanje slovenskih poslancev, stojih izven koalicije, ne odobruje na sploh, ampak le njih izstop iz koalicije kot tak. S to svojo željo niso prodrli naši zaupni možje.

Positu do poslancev, stojih še v koaliciji, da naj izstopijo iz koalicije, so želeli naši zaupni možje nastopno motivacijo: „ne toliko radi tega, ker se to poročto ni dalo in se ga tudi v bodoče ni nadejati, temveč radi tega, ker se s koalicijo načelno vzdržuje protislovenski sistem in ker je slovenskim poslancem treba iskati mesta le v krogu slovenskih opozicijskih poslancev.“

S to svojo zahtevo glede na motivacijo so predrli naši poslanci le na pol. Shod je pač vsprepel prvi po naših zaupnih možeh nasvetovani razlog za izstop državnih poslancev iz koalicije, a še to v pohljevnejši obliki. Tako je čitati v razlogu „ne samo radi tega“, namesto, kakor so nasvetovali naši možje: „Ne toliko radi tega.“ Drugi in važnejši, od naših mož nasvetovani razlog — namreč, da je slovenskim poslancem iskati mesta le v krogu slovenskih opozicijskih poslancev — je pa zbor odklonil popolnoma.

Resolucija V.

se je vsprepela v nastopnem tekstu:

„Slovenski in istrski Hrvatje kot versko-nravnstveno in dinastično čuteči narod zahtevajo izvedbo politične enakopravnosti, zlasti uvedbo občne volilne pravice in pravično uredbo volilnih okrajev. Dalje naj se vsa skrb obrača na zdrav napredek narodnega gospodarstva, zlasti na nezavisnost od tujega kapitala, podpiraje slovenske in hrvatske posojilnice in hranilnice, katerim bodi mestna hranilnica ljubljanska središče — in na zboljšanje gospodarskih razmer poljedeljskega, trgovskega, obrtnega in delavskega stanu.“

V tem oziru se s veseljem pozdravlja krščansko-socialno gibanje.“

Uvod tej resoluciji se je glasil v prvotnem tekstu:

„Obraba pa naj še tudi vsa skrb na povsodigo versko-nravnstvenega in dinastičnega čuta, na izvedbo — — — itd. itd.“

Ta uvod se je premenil po želji naših zaupnih mož.

K tej točki se je oglasil naš zaupni mož gospod Fran Podgornik, naglasujé potrebo velikega denarnega zavoda, ki bi paralizoval delovanje sličnih nemških društev, zasnovanih v ta namen, da po slovenski zemlji snujejo industrijalna podjetja in spravljajo naša zemljišča v tuje roke.

s krasnimi zelenimi šaluzijami. V njegovej bližini rasejo stari, velikanski kostanji, dvor pa je podoben prelepemu vrtu, v katerem vidiš že v zgodnej pomladi mile hiacinte in prelepe enemone.

Lepo pomladnje jutro je. V odprtem oknu se večkrat prikaže veder otročji obrazek, po dvoru pa stopa strežaj, prepasan čez prsi in ob boku z raznimi trakovi, ter večkrat, kakor ravno nanese njegova služba, obstoji na pragu velikanskega vhoda.

Dvor je od vseh strani obdan s močnim, gostim železnim omrežjem.

V začetku pomladi leta 1848. obedovalo je v tem gradu trinajst oseb pri enej in istej mizi. Vsi so bili udje ene družine z imenom „Bárdy“. Na gorenjem delu mize je sedela stara, onemogla gospa, soproga umrlega Antona Bárdyja, starka osemdesetih let, popolnoma sive glave. Vse njeno bitje kaže komaj sled življenja in gibanja, mrtvaško-blede obličje je polno gub z globoko vdrtimi očmi, postava njena je upognena in skrivljena. Naj se ozre kamorkoli, njen pogled je vedno kvišku obrnjen, kakor je to opaziti pri po-

Potem je še priporočal, naj bi se zasnoval jeden osrednji delavskilist, kateri bi v pravi sklad spravil delavske interese s narodnimi in verskimi, in da bi se posebno delavci čutili pred anarhističnimi socialisti, kateri v resnici širijo krive nauke ter pridobivajo slovensko delavce za iste. Poštenu delavci potrebujejo na vsak način podpore in izvršni odbor naj skrbi za to.

Ta naša navseta se sicer nista vsprepela v resolucijo — kakor se tudi z druge strani k tej točki stavljeni nasveti niso vsprepeli — toda izročila sta se izvršilnemu odboru na uvaženje.

Resolucija VI.

se je vsprepela v nastopnem tekstu:

„Kostanje in obžaluje se, da se je deloma osobito na Kranjskem zapustil slovenski narodni program, a ustvaril drug program, v katerem se slovenska narodnost ne nahaja kot smoter in kateri daje potuho popustljivosti in brezbrzičnosti v narodnih vprašanjih, kakor osobito na obžalovanja vreden način dokazuje od slovenskega deželnega odbora kranjskega izdana in od te strani odobravana prepoved samoslovenskih uličnih napisov v Ljubljani.“

Pripravajo se pa načela katoliške vere kot trden temelj razvoju slovenskega naroda, ter se izroka želja, da bi na tej in na narodni podlagi zložno sodelovali vsi Slovenci v težkem boju za narodov obstanek.“

K tej resoluciji naši zaupni možje niso nasvetovali nikakoršne spremembe.

Resolucija VII.

se je vsprepela z nastopnim tekstom:

Sedaj organizovano delovanje v vse te namene na Koroškem, Primorskem in Štajerskem naj pripoznajo in krepko podpirajo vsi Slovenci in Hrvatji. Na Kranjskem pa naj se v iste namene združijo in organizujejo vsi Slovenci pod starim imenom slovenskih rodoljubov kot „narodna stranka“; njeno delovanje naj skupno z odborom zaupnih mož vodi izvršni odbor v Ljubljani, kateri bodi tudi v neprestani delavni dotiki in vzajemnosti s političnimi vodstvi izven Kranjskih Slovencev, oziroma istrskih Hrvatov.“

V dosegu organizovanja narodnega dela in vzajemnosti med nami vseh pokrajin naj se skrbi za jednotno postopanje narodnega časnika in za krepko podporo istemu v duševnem in gmotnem oziru. Posebno naj se skrbi za ustanovo skupnega organizacijskega fonda.

polnoma slepih ljudi. Roka se jej trese, glas še bolj, le njene velike goste, snežno-bele obrvi imajo, rekel bi, nekaj ginljivega na sebi.

Na desnici sedi jej najstarejši sin Tomaž Bárdy, mož med petdesetimi in šestdesetimi, z zepovedajočim, živim, izrazitim obrazom in nabranim čelom.

Lasje so mu gosti in videti je mej njimi le malo srebrenih niti. Pogled njegov je oster in skoro neprenesljiv; postava pa mu je visoka, ravna, skoro zategnena. To vam je prava tipična podoba iz redkih vrat prastarih aristokratov.

Njemu nasproti sedi ljubljanka vae družine, Jolánka, nežno, nebeškolepo, petnajstletno dekle. Velike plave oči obdajajo svilnate trepalnice, njen obrazek je bel, prozornočist in le tedaj, kadar se nežno nesmeje, ga oblije roznata rudečica; rumenkasti lasje so gosti in tanki kot svila.

Med ostalimi udi družine bili ste še dve gospe: domača hči udovala Katarina Katalin in mlada ženica, soproga najmlajšemu sinu. Na desnej strani zadnje je sedelo malo dete

Politiške vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica).

Dá, tako je: resnični odnošaji so vendar-le močnejši nego pa dobra ali pa slaba volja ljudi. Resničnost tega reka dokazala nam je zopet razprava o proračunskem provizoriju od minole sobote: vzlic modremu in tudi jako previdnemu sklepu mogočih koaliranih strank, da morajo mirovati politička in národna vprašanja, sililo so minole sobote taka vprašanja uprav elementarno silo na dan. Kakor da neizprosa ironija navlašč proganja ta naš parlamentarni sistem: tembolj ko bi hotel zapirati vrata političkim in narodnim vprašanjem, tem huže silijo ta vprašanja v zbornico. Če bi se ne bilo to že poprej zgodilo, dovela bi bila razprava od minole sobote ad absurdum uprav ono zahtevo koalicije — da naj se namreč umaknejo politička in národna vprašanja —, na kojoj hoče v prvi vrsti opirati svoje delovanje. Ta razprava je bila eminentno političkega značaja: vsi govorniki so se bavili bore malo s proračunom samim, pač pa s političnimi in narodnimi vprašanji. Tej sili se niso mogli izogniti niti gospodje ministri Plener, Bacquehem, Schönborn in Madejski. Prostor nam ne dopušta, da bi danas poročali obširneje o izjavah gospodov ministrov in se moramo omejiti na glavne misli.

Gosp. minister Plener je naglašal: da krona želi razširjenja volilne pravice, da se volilna preosnova gotovo dožene v tej sešiji, da se bodo volitve po novem zakonu gotovo vršile v — letu 1897, da je koalicija res umetna zistom, da pa odgovarja faktičnim odnošajem.

Minister Bacquehem je naglašal, da se slovenski misijon v Trstu ni odložil v sled prepovedi c. k. namestništva, da je namestnik le opozoril škofa na mogočo nevarnost, da se namestnik ni izjavil, da ne bi mogel jamčiti za vzdrževanje miru; da se izvajanja Spinčićeva opirajo le na govornice ter da žni smatirati kot resno vest o dogovoru med Italijo in Avstrijo za varstvo posestnega stanja Italijanov. Tak dogovor je le v domišljiji Spinčićevih poročevalcev.

Minister grof Schönborn je rekel, da se je sfera o uradnih napisih po Istri protiravala tako z italijanske kolikor slovenske strani; da se naredbe glede rabe jezikov pri sodnih oblastih deželnega višjega sodišča tržaškega jako stare, kajti že minister Herbst je zaukazal sodnim oblastim, da morajo uradovati slovenski, kjer je prebivalstvo slovensko. Predno je nastopila sedanja

v majhnem naslonjači, igraje se s srebrno žličico in nerazumno bebljuje. Ušlo se je revče baje govoriti in jesti. Vsi navzoči so uganjevali njegovo bebljanje in mu ustrezali z jedili.

Na spodnjem koncu mize pa sta sedela eden tik drugem dva moža. Prvi je Josip, soprog zadnje omenjene mlade gospe, mož uzornolepega obraza, okrašenega z velikimi črnimi brkami. Krog njegovih ustov vedno igra nasmeh nebeške blaženosti. — Drugi, zraven njega sedeči mož širokih pleč, orjaško postave in razjedenim obrazom, je njegov brat Barnaba. To vam je rosen, molčoč človek nezasišane jakosti in železne moči. Silno svoje roke ima naslonjene ob mizo; dolgi lasje pa so mu priprosto navzad počesani. Vled pikastega obraza ne nosi ni brade ni brk. Rame njegove so uprav herkulске. — Sploh kaže vsa njegova postava nekaj staro-voško-orjaškega. Vede se pa tako priljudno in dobrotljivo, da se pri tem popolnoma pozabi na njegovo zoperno zunanost.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Bárdyjeva obitelj.

Prigodba iz leta 1848—49.

Poslovenil Iv. Kuret.

Nekoliko globokeje v temnem gozdu pa moti dvojnati udar težkega železnega kladiva gozdo tišino in daleč v črno noč žareče razbeljeno železo določno naznanja, da je tu kovačnica.

Daleč spodaj vije se mala rečica kači podobno skosi ozko dolino. Voda te rečice, narejajoče skoraj pri vsacem koraku male slapove, pa je čista kot kristal. Le o času, ko se sađenja tajati sneg na gorah, naraso tako, da pokrije travnike ob svojih bregovih velikimi skalami, koje privali se seboj z gorovja.

Ozke, v goro vsakano skalnate stopnice vodijo z dolinske vasice v grad, od tu dalje pa se vije slaba, razrita pot proti nekemu oddaljenemu kraju.

Grad sam na sebi je krasnozidano, gopedeko poslopje, kojega okna so previdena

vlada bili so po nekaterih krajih dvo- ali celo trojezični napisi. Minister ne more pritruditi izvaji posl. Rizzija, da so v Primorju le Italijani poklicani igrati važno ulogo v političnem in socialnem pogledu.

V jezikovno mešanih krajih treba gledati na to, da porotniki razumejo jezik razprave; ako pridejo v zapiske porotnikov taki, ki razumejo samo italijanski, potem ni smeti izključiti onih, ki razumejo samo slovenski. Glede afere o napisih treba z jedne strani poštovati število Slovanov, na drugi pa ni smeti viharo zahtevati, da se kar hkratu odpravi, kar se je razvilo po zgodovinskem procesu.

Potem je govoril še minister za nauk Madejski, ki pa je polemizoval s krščansko socialnim poslancem d.rom Scheicherjem. Zatem se je usula cela ploha popravkov vse križem, pri čemer je posl. Bartoli imenoval Spinčića lažnikom, a je dobil za to tudi primerno lekcijo od našega poslance.

V Italiji je res prišlo do velikanskega škandala po objavljenju pisem, predloženih po bivšem ministrskem predsedniku Giolittiju. Nekoliko podrobneje priobčimo v večernem izdanju.

Različne vesti.

Podeljenje. Nj. Vel. cesar podelil je svetovlastnemu tajniku tržaškega dež. sodišča, vitezcu Wolffu, naslov in dostojanstvo sodniškega svetovalca.

Elushegg občinski tajnik. „Il Piccolo“ dobil je iz Poreča brzojavno poročilo, da je upokojeni namestništveni svetovalec vit. Elushegg („blagega“ spomina!) imenovan občinskim tajnikom v Poreču. Gospodu vpočenemu vitezcu naše skromne čestitke na službi. Poreški občini pa naš poklon, da si je znala izbrati tako vlega tajnika!

Sutor ne ultra crepidem! Po naše: „Le čevlje sodi naj kopitar“ ali pa jasneje: „Ne vtikaj se v stvari, ki ti niso mari!“ To velja za naš mestni svet, ki se drzno vtika v cerkvene stvari, ki so mu toliko mari, kolikor nam italijanske finance. Kakor smo bili že sporočili, priredil je mestni svet ogorčeno „denuncijo“ o „protinarnem postopanju“ tržaškega škofa, katero je hotel odposlati sv. Očetu. O tem so razpravljali, kakor znano, tudi v poslednji seji mestnega sveta. No, ces. namestništvo pa je vložilo modri svoj „veto“ proti odposiljavi te „spomenice“, to je, razveljavilo je dotični sklep mestnega sveta. „Piccolo“ se jezi, zakaj niso te „spomenice“ že davno odposlali, ampak čakali, da ji je namestništvo zavilo vrat. Prav jim bodi! Kaj ima mestni svet opraviti s cerkvijo?

Okrajno sodišče v Dolini. Ker se ne da tajiti, da je sodni okraj Koperški veliko preobsežen, nasvetovali smo tudi mi že opetovano, da bi se ta okraj razdelil, oziroma, da bi se zasnovalo novo okrajno sodišče v Dolini. Stvar se je tudi že pripravljala v državnem zboru in skrajni čas bil, da bi slavna vlada vzela v poštev to željo, katera ne gojé le Dolinci sami, ampak tudi ves oni veliki del prebivalstva sodnega okraja Koperškega, ki trpi veliko škodo na tem, da mora delati neopravičeno dolga pota, ako hoče priti do sodišča.

Hvaležni smo torej gospodom poslancem Laginji in tovarišem, da so zopet sprožili v poslanski zbornici to poreče vprašanje. V seji z dne 11. decembra stavili so namreč nastopno interpelacijo do njegove ekscelence, gospoda ministra za pravosodje:

„Je-li njegova ekscelence voljan povpešiti dovršitev že zapričetih preiskovanj, merilih na to, da se prerazsežni sodni okraj Koperški razdeli in da se osnuje novo okrajno sodišče v občini Dolinski.“

Dr. Laginja, Spinčić, dr. Gregorič, dr. Ferjančič, Biankini, dr. Vrašaty, dr. Lang, dr. Brzard, Spindler, Rašin, Tekly, Elm, dr. Kurz, Dapar, Formanek, dr. Dvořak, dr. Pacak, dr. Keizl.

„Concertisti d'importazione“ nazivlja židovsko-„liberalni“ (PP) „Il Piccolo“ glasbene umetnike, ki so — slovenskega rodu. Temu mu je dal povod poslednji koncert minolega potka, v katerem je nastopila i gospa Podgornik-Tolomej, o katere glasbeni umetnosti je v Trstu slišati le jeden glas, in ta je: ona je brez dvombe najizbornejša pianistinja v

Trstu. Ker pa umazana „Piccolova“ vest neče — kakor po navadi — priznati resnice, napisal je namesto laskave kritike vest „concertisti d'importazione“, v katero ista ves smrad umazano svoje duše. Iz vsake besedice videti je onemoglo njegovo sovraštvo proti vsemu, kar je slovensko in to le zaradi tega, ker je slovensko. In to praznava kar brez ovinkov! Celó toliko nosrmen jo, da izjavlja, da je umetnost sicer mednarodna, toda „bratski“ vesal bi se v glasbi le s Nemci (sic!), ker je njih glasbena umetnost vredna občudovanja, in pa — čujte in strmite! — ker Nemci niso nevarni italijanski narodnosti v Trstu!! To je pa že taka umazana podlost in niskost značaja — da ne rečemo neumnost, — kakorčne je najti le pri umazanem židu à la „Piccolo“. Zato temu židu prepuščamo tudi veselje na osebni napadih, kakor so n. pr. „giornalisti aliavi“, bedasto očitano sodelovanje pri „feste metodico-cirilliano“ itd. Da bi slovenski umetniki — česar nas Bog obvaruj — sodelovali v prid družbe „Lega nazionale“, kovali bi jih „Piccolovi“ židje v zvezde; o tem smo uverjeni.

Samo eno bi omenili v dokaz židovskega „liberalizma“ in podlosti. Slovenski glasbeni umetniki in umetnice so „concertisti d'importazione“, ker niso rojeni v Trstu. Kaj pa so potem laški muzikantje in gledališni „bajazzi“, ki prihajajo semkaj s onkraj jadranske luže? To so pa „artisti divini“, ali pa vsaj „professori“ (recte: profesionisti), če le znajo količkaj bronkati, ali pa dreti se po sektrisah. Čemu so pa Italijani in „bratje“? Saj je to že dovolj vroka povadigovati in hvalisati jih tam, kjer ni najti niti najmanjšega vzroka. Zatorej nam je jako malo mari sa „appoggio della stampa italiana“, kajti slovenski umetniki so zadovoljni, da jih po znajo Slovani, in vsi oni ki umejo sploh smisla za pravo umetnost. Umetnost pa je sploh previsoka, da bi jo mogli rasumeti „Piccolovi“ židje in da bi jo moglo doseči njih blato.

Tržaške ljudske šole. C. kr. namestništvo ukazalo je, da je pričeti pouk tudi v prvih razredih (prvih tečajih) javnih in zasebnih ljudskih šol. Pouk je pričel večeraj in s tem so stopilo ljudske šole v Trstu v normalno svoje stanje.

Iz Št. Petra na Krasu nam pišejo dne 12. dec. 1894: (Posledice sadnje doželnozborske volitve.) Volitev dež. poslance je končana, a tem tudi volilni boj. Sedaj se bojujemo le še s posledicami! Kakošen uspeh bodo te imele, je nam že deloma znano, deloma pa pokaže prihodnost. Nasprotna stranka, katera je pri zadnji volitvi volilnih mož popolnoma propadla v naši občini, še vedno ne miruje. Maščuje se sedaj s tem, da hoče svoj poraz olepšati na ta način, da je uvela kazensko postopanje proti nekaterim tukajšnjim voljavnim volilnim možem. Veselila se je že na vpešen isid preiskave, ali kakor imajo sadnji čas povsod „smolo“, tako so tudi z satožbo obsedeli na „smolenem stolu“. Sedaj je jasno tudi njim, da se državno pravdnštvo drži pravicoljubnega gesla: „da se dveh strank pravica dozna, treba je slišati oba zvona“. Tega gesla se je satožena stranka držala, pričakujé izida s mirno vestjo, uverjena, da državno pravdnštvo ima jedno in isto postavo za našo stranko, kakor za tožnika gosp. „Petra“, kateri ima „pravico iti na Dunaj, kjer donar delajo“, kakor je trdil ta gospod pred volitvijo. Posledice ne zasostatejo tudi za tega gospoda, kajti, kakor čujemo, so vsi dotični možaki, kateri so bili obrekovani, uložili tožbo radi obrekovanja. Vederemo!

Skrajni čas bi bil, da se pride v okom oni tukajnji stranki, katera napada na vse mogoče načine tukajšnje rodoljube in počtene kmete. To sejanje prepira med občane je le zgolj „manever“, naperjen proti županstvu, dasi je bil skrajni čas, da je prišlo županstvo v nove spretnje roke, četudi trojico nekateri o sedanjem županu, da „veliko govori, a malo stori“. Ta izrek bi pač veljal za nasprotnike, kajti oni si lišpajo svoj klobuk z mnogokaterim perescom sedanjega g. župana.

Neovrženo je, da se sedanje županstvo trudi že dve leti, da odpravi nered. To priznavajajo celó nasprotniki sami. Koliko se je že sterililo, smo čuli že večkrat in tudi vidimo.

Čujemo tudi, da se je uvela dotična preiskava, katera naj dožene, kako je gospodarila nasprotna stranka na škodo občine. Zaužeti

bi bilo, da bi g. župan storil svojo dolžnost ter naj bode uverjen, da pridejo za občino za 18 dolgih in slabih let tudi dobra leta.

Radovedni smemo biti že sedaj, kako bode potem nasprotna stranka stiskala glave se svojimi somišljeniki, ali bode morda tudi potem agitovala „na korist občine“?

Gospoda župana pa prosimo še jedenkrat, da pokaže svojo oblast ter nas reši v prihodnje občinskih doklad; saj čujemo, da bode naša občina za precejšnjo svotico na boljšem. Bog daj!

Radovedni davkoplačevalci.

Policijsko. Polie. agent g. Heiden prijel je v ulici Miramar 72letnega berača Antona Gregoriča iz Trsta, ker je prosjadel po prodajalnicah. Priskrbel mu je hrano in stanovanje. — Mestni stražarji zaprli so zaradi prosjačenja 64letnega mlinarja Ignaca Obreznona iz Podgrada, 70letnega težaka Jakoba Kranjca iz Celja, 73letnega Josipa Pekriča iz Dutovelj, 52letnega Franja Pensa, 52letnega Josipa Kitterja in 50letnega Viljuma Sancina, poslednji trije iz Trsta.

Predvočernjšem na vsa zgodaj zaprli so 19letnega zidarkega pomočnika Ivana M., po domače zvanega „Caval“, stanujočega na Vrdeli hšt. 725, ker je izvršil razno tatvino. — 43letnega težaka Josipa S. iz Gorjanskega zaprli so, ker se je vrnil v Trst, dasi je bil že izgnan od tu.

Koledar. Danes (18.): Gračijan, škof; Desiderat. — Jutri (19.): † Kvatre, Nemezij, mud. — zadnji kraje. — Solnce izide ob 7. uri 39 min., zatoni ob 4. uri 13 min. — Toplota večeraj: ob 7. uri jutraj 8 stop., ob 2 pop. 13 stop.

Loterijske številke, izrebane dne 15. t. m.

Dunaj	29, 3, 79, 56, 18.
Gradec	15, 76, 18, 3, 69.
Inomost	8, 81, 86, 65, 10.
Tomešvar	57, 52, 73, 7, 28.

Najnovejše vesti.

Pazin 16. Do večeraj zvečer je volilo naših v III. razredu 736, nasprotnih 307. Odbitih je bilo naših vsled rešitve okrajnega glavarstva kakih 70, nasprotnih pa le 20. Potem pa se še tožijo Italijani!

Pazin 17. Volitev III. razreda je završena. Naših je glasovalo ukupno 831, nasprotnih 359. Nasprotniki sila poparjeni.

Opatija 17. Veliki vojvoda Ferdinand Toskanski in soproga došla sta danes tu sem ter se nastanila v letovišču Amalija.

Dunaj 17. (Prslanska zbornica.) Minister za pravosodje je na interpelacijo dr. Laginje, radi rassodbe deželnega sodišča v Trstu, s katero se je naložilo uredniku „Naše Sloge“, da je moral v svojem listu priobčiti italijansko rassodbo, odgovoril tako, da ni šlo v tem slučaju toliko za rassodbo, ampak da se priobčijo nekateri popravki ter da je bil za merodaven §. 39. tiskovnega zakona. Najvišje sodišče da je že enkrat zavrnilo jedno slično pritožbo.

Poslanec Laginja interpeluje radi smrti nekega vojaka v Istri, a katerom se je reklo, da je umrl na sušici, v resnici pa je umrl vsled krvotoka, nastavšega po pretepanju.

Rim 16. Zasedanje zbornice se je odložilo nenadoma. Tako je nasvetoval sam Crispi kralju, ker se vlada boji škandalov. Danes so se sešli poslanci posamičnih opozicijskih skupin ter so sklenili uložiti protest proti odloženju zasedanja. — Giolitti je pobegnil v Nemčijo, drugi pa menijo, da v Avstrijo.

Pariz 16. Pogreb predsednika zbornice Burdeau-a je bil sijajen.

Trgovinske brojavke.
Budimpešta. Pšenica za spomlad 674-676 Koruza za jesen 1895 7.04 do 7.06 Oves za spomlad 3.94-5.95. Rž nova 6.25-6.35. Koruza stara 5.50 do 5.70.
Pšenica nova od 78 kil. f. 6.60-6.65, od 79 kil. f. 6.65-6.70, od 80 kil. f. 6.70-6.75, od 81 kil. f. 6.75-6.80, od 82 kil. for. 6.80-6.85.
Ječmen 6.20-8.10; proso 6.00-6.60.
Pšenica: Zmorne ponudbe. Popraševanje omejeno kupci rezervirani. Kupčija mlačna. Cena mirna. — Prodalo se je 18.00 metr. stot. Vreme: lepo.
Praga. Nerafinirani sladkor za december f. 11-67, januar f. 11.75. Ma' oblje.
Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev precej f. 28-25 -28.50 Nov. mare f. 28.50-28.75 Concassé za november-marec 29-25 —. Četvrti za november 20—. V glavah (sodiš) za konec decembra 30 —.
Havre. Kava Santos good average za december 90. —, za april 85.—.
Hamburg. Santos good average za december 71.—, mare 68.—, maj 67.—.

Dunajska berza 17. decembra 1894

	predvčr.	danes
Državni dolg v papirju	100.—	100.—
„ „ v srebru	100 05	100 05
Avstrijska renta v zlatu	124 40	124.—
„ „ v krouah	98 10	97 90
Kreditne akcije	399 80	395 90
London 10 Lat.	124 20	124 30
Napoleoni	9 88 1/2	9 87 1/2
100 mark	60 90	60 92 1/2
100 italj. lir	46 55	46 40

Gostilna „All'Antico Moro“
ulica Solitario 12, (po domače pri „Prvačkovicu“) priporočila modro f. ankinjo po 40, domačo črtno po 32, belo vipsako po 36 in „Blending“ po 40 nč. liter. — Dobra kuhinja in po ceni je vedno na raspolago. Za družinsko uporabo od 5 l. naprej 4 nč. ceneje. — Držé se gesla: „Rajak k rajaku“, pripravila se podpisani za obil obisk. Anton Vodopivec, gostilničar.

Otvoritev novega prenočišča in restavracije „Al „Moncenisio“
Piazza delle Logna št. 1 in Via Torante.
Podpisani priporočila slavnemu potovalnemu občinstvu svoje popolnoma novo sezidano in elegantno vrejeno prenočišče so restavracijo po smeri ceni in poštini potrebi.
Se šlovanjem
A. Tuzzi.

FILIJALKA
C. kr. priv. avstr. kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 2 1/2%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
8- „ „ 3 1/2%	3-mesečni „ 2 1/2%
30- „ „ 3 3/4%	6- „ „ 2 1/2%

Za pisma, katera se morajo isplačati v sedanjih bankovcih avstr. valj., stopijo nove obrestne take v krepost s dnem 4. februarja, 8. februarja in odnoso 2. marca t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti.

Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Roko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablons, Gradec, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomue, Reichenberg, Saas in Solnograd, — brez strokov.

Kupnja in prodaja
vrednostij, diviz, kakor tudi novčaneje kuponov 24-22 pri odbitku 1% provizije.

Predumji.
Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji.
Na jamševne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.
Na vrednostih obresti po pogodbi.

Vožki v pohrano.
Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni donar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnom curau.

Trst, 31. januarja 1894. 2 24

Richterjeve sidro-omarice za gradnjo hišic

so slej ko prej nedosežene to so najpriljubnejše božično darilo otrokom, ki so čez tri leta stari. Tudi cenejše nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo let in jih je moči celo po daljšem času popolniti in povečati. Pristino

sidro-omarice s kamenčki
reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh deželah žola nepristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz prepričanja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem sredstvom, da se otrok igrajo prijetno zabava, kateri igri skoro ni najti primere, naj si naroči čim hitreje od podpisane firme novo bogato ilustrovani cenik in naj čita v njem nastajena mnenja, ki so izredno laskava. Pri kupovanju blagovoli naj se izredno zahtevati: Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic (Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori, dobi lahko posnetek, ki je menj vreden. Zato e vzeti le sloveče prave omarice, ki se dobe za ceno 35, 70, 80 kr. do 5 gld. in više in so v zalogi v vseh finejših trgovinah s igračkami.

Novo! Richterjeve strpljivostne igre: Jajec Kolumbovo, strulovod, tešitelj v jeni, preganjalec muh ali trm. Cena igri 35 kr. Pristino samo s sidrom!

F. Ad. RICHTER & Cie.,
I. avstro-ogorska c. in kr. priv. tovarna sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic.
Dunaj, I. Nibelungengasse 4. Tovarana: XIII./I (Hitzing) Rudolfstad (Thür.), Olten, Rotterdam, London E. C., New-York, 17. Warren-St.

